

El acusado

Títol original: *Les Choses humaines* **Direcció:** Yvan Attal **Guió:** Yvan Attal, Yaël Langmann **País:** França **Durada:** 138 min **Any:** 2021 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Ben Attal, Suzanne Jouannet, Charlotte Gainsbourg, Pierre Arditi, Mathieu Kassovitz, Benjamin Lavernhe, Audrey Dana, Judith Chemla, Laëtitia Eïdo, Camille Razat, Franz-Rudolf Lang, Romain Barreau **Música:** Mathieu Lamboley **Fotografia:** Rémy Chevrin
Distribuidora: Karma Films **Estrena a Espanya:** 09/09/2022
No recomanada per a menors de 16 anys
Doblada en espanyol / Versió original subtitulada en espanyol

SINOPSI

Els Farel són una parella poderosa: el Jean és un destacat expert francès i la seva dona Claire una assagista coneguda pel seu feminisme radical. Junts tenen un fill exemplar, l'Alexandre, que estudia en una prestigiosa universitat nord-americana. Durant una breu visita a París, l'Alexandre coneix la Mila, la filla de la nova parella de la seva mare, i la convida a una festa. L'endemà, la Mila presenta una denúncia contra l'Alexandre per violació, que destrueix l'harmonia familiar i engega una inextricable màquina judicial mediàtica que confronta versions oposades. (FilmAffinity)

CRÍTICA

11/09/2021 - VENÈCIA 2021: L'empàtic acostament d'Yvan Attal a un cas ambigu de violació deixa pocs temes sense tractar, sense trobar cap monstre

Com poden testificar els mons del cinema i la literatura, els casos de violació poden oferir narratives captivadores, però inquietants, que busquen no només aquest tipus de veritat que, amb sort, permet obtenir justícia als tribunals, sinó també descobrir aquesta altra veritat "real", de la qual de vegades només n'hi ha una. A **El acusado**, basada en la novel·la homònima de **Karine Tuil** publicada el 2019, i presentada fora de competició al 78è Festival de Venècia, el director **Yvan Attal** s'enfronta a aquest complicat desafiament, mentre signa una sòlida peça de cinema francès clàssic, presentant unes bones interpretacions i una intricada estructura narrativa.

Coneixem Alexandre Farel (Ben Attal, fill del director), un estudiant de Stanford de 22 anys, quan torna a París per a una visita de cap de setmana amb la intenció d'assistir a una reunió d'excompanys de classe. També planeja visitar els seus pares, recentment separats, Jean (**Pierre Arditi**) i Claire (**Charlotte Gainsbourg**, esposa del director i mare de Ben Attal), dues il·lustres personalitats en l'escena nacional de líders d'opinió: ell és un expert televisiu d'alt nivell, que aspira a la Legió d'Honor; ella és una reconeguda, i de vegades controvertida, assagista centrada en temes feministes. La Claire, que s'ha mudat a viure amb l'Adam (**Mathieu Kassovitz**), convida l'Alexandre a sopar a la seva nova llar, on també viu la Mila (**Suzanne Jouannet**), la filla de 17 anys de l'Adam. Mentre l'Alexandre es prepara per anar a la seva festa, algú li suggereix que porti la Mila amb ell. De cop, saltem a l'endemà, quan l'Alexandre és detingut per la policia, ja que la Mila l'ha denunciat per violació. Durant l'interrogatori, el noi confirma que hi va haver intimitat sexual, però assegura que va ser consentida. Mentrestant, els pares reben la notícia amb angoixa. La relació entre la Claire i l'Adam es deteriora immediatament, ja que tots dos defensen i condemnen respectivament l'Alexandre. "Ell mai no faria una cosa així", li assegura la Claire a la seva parella. "El mataré", confessa l'Adam. La Jean es posa en contacte amb un reconegut advocat per arribar a un acord, però aquest és rebutjat rotundament per la mare de la Mila (**Audrey Dana**), una jueva ortodoxa. Retratats de prop i de forma personal, aquests episodis exposen la humanitat en la seva forma més primitiva: quan es tracta de protegir els nostres fills, ens convertim en bèsties ferotges (tot i que, quan hi ha una Legió d'Honor en joc, les coses es poden tornar una mica més cíniques). En aquest moment entra en joc el sistema judicial, que es recolza en raonaments considerablement més freds (de vegades, gelats).

A mesura que es desenvolupen els esdeveniments, dividits en dos actes ("Ell" i "Ella") i un meticulós capítol dedicat al judici, assistim a fragments fugaços de la nit de l'incident, que donen llum sobre la veritat "absoluta" d'allò que va passar. Tot i explorar de manera palpable els territoris del *thriller* i el melodrama, el guió d'Attal i **Yaël Langmann** se centra en l'empatia, sense abstenir-se d'escollir un bàndol (tots, en realitat), deixant pocs aspectes sense tractar. Quan aquesta ambigua i interminable història de terror, que està disposada a canviar-ho tot, arriba al final, descobrim que els monstres són en realitat éssers humans prenent decisions que, en el moment equivocat, poden acabar sent veritablement monstruoses.